

DE HERVORMDE VAAN

71e jaargang - No. 5/6 - mei/juni 2011

Orgaan van de bond van Nederlandse Hervormde Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

DE HERVORMDE VAAN
Orgaan van de Bond
van Ned. Hervormde
Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

ISSN 0167 - 3564

www.hervormdemannenbond.nl

Verschijnt 10 maal per jaar. Voor leden gratis.
Niet-leden € 13,00 per jaar.
Abonnementen lopen per kalenderjaar.
Opzeggen voor 1 december.

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
tel.: 0180 - 412477

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
tel.: 0318 - 483717

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Amsterdamseweg 64, 6712 GK Ede
tel.: 0318 - 615597

2e secretaris: Dhr. M. Post
Edelmanlaan 8, 3903 XP Veenendaal
tel.: 0318 - 511355

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
tel.: 0348 - 551496

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
tel.: 0318 - 516930

Lid: Ds. E. de Mots
Hongaarseplein 14, 3252 AR Goedereede
tel.: 0187 - 493935

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
tel.: 0180 - 424636

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Tijgervlinder 44, 3863 GP Nijkerk
tel.: 033 - 8446241

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
e-mail: info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties:
Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau,
Beatrixstraat 20a, 3862 DB Nijkerk
tel.: 033 - 2456699 fax: 033 - 2463322
e-mail: bondsbureau@filternet.nl
Bankrekeningnr. 3778.71559 t.n.v.
Ned. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Inzenden kopij juli/augustus-nummer

De kopij voor het juli/augustus-nummer moet vóór
21 juni bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Woorden van Calvijn

Zoals Christus, het Hoofd, zullen wij, Zijn lichaam, opstaan

*Die ons vernederd lichaam veranderen zal,
opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk
lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen
Zichzelve kan onderwerpen.
Filippenzen 3 : 21*

De ernst van de zaak zelf zal onze ijver opscherpen. Want Paulus verklaart niet zonder reden (1 Kor. 15:14 e.v.) dat, indien de doden niet opstaan, het gehele evangelie ijdel en bedrieglijk is. Want onze toestand zou dan elendiger zijn dan die van andere mensen. Wij zouden blootgesteld zijn aan de haat en beschimping van velen. Wij zouden elk uur in gevaar verkeren, ja, zoals schapen die bestemd zijn voor de slachting. En daarom zou het gezag van het evangelie ineens instorten - niet slechts gedeeltelijk - maar geheel. Dit zou ook het feit insluiten dat wij als kinderen aangenomen zijn, alsook de verwezelijking van onze zaligheid...

Wij moeten leren dat wanneer wij Christus, de Bewerker van onze volmaakte zaligheid, aangenomen hebben, wij hoger moeten klimmen. Wij moeten weten dat Hij met hemelse onsterfelijkheid en heerlijkheid bekleed is, opdat het gehele lichaam aan het Hoofd gelijkvormig gemaakt mag worden. Het is moeilijk om te geloven dat de lichamen eens op de bepaalde tijd weer zullen opstaan, nadat zij vergaan zijn... Om het geloof een zo grote hindernis te boven te laten komen, verschaft de Schrift twee hulpmiddelen: de ene is gelegen in de gelijkenis met Christus, de andere in Gods almacht.

Laat de gedachte aan het beeld van Christus dan zo dikwijls als de opstanding ter sprake komt, onze aandacht genieten: Hij heeft in de menselijke natuur zo het gewone sterfelijke leven volbracht, dat Hij nu, nadat Hij de onsterfelijkheid verkregen heeft, ons tot een pand van de toekomstige opstanding geworden is... Wij moeten alleen niet moe worden van het lange uitstel, of daarover verdrietig zijn, want het is niet aan ons gegeven om de tijd volgens ons goeddunken te berekenen.

Inhoud

blz.

Woorden van Calvijn.....	2
Meditatie (Openingswoord Huish. Verg.)	3
Bijbelstudie O.T.	5
Bijbelstudie N.T.	8
Van de voorzitter	11
In the picture	12
Waar herken ik het werk van de Heilige Geest aan? (1) Referaat Huish. Verg. .	13
Verslag van de Huishoudelijke Vergadering ...	15
Overlijdensbericht	16

Door Zijn hand!

“En het welbehagen des Heeren zal door Zijn hand gelukkig voortgaan”

(Jesaja 53 : 10)

- Openingswoord Huishoudelijke Vergadering op 9 april

We willen een ogenblik stilstaan bij een woord uit Jesaja 53. Een bijzonder hoofdstuk in het Oude Testament. Want hier bereikt de profetie van het oude Verbond een hoogtepunt. Het gaat over het lijden en sterven van de Heere Jezus, maar ook over Zijn opstanding en de komst van Zijn Koninkrijk. Jesaja 53 is de laatste van een aantal profetieën over de Knecht des Heeren. En dan hoeft het voor ons geen vraag te zijn, Wie er met deze Knecht des Heeren bedoeld wordt. U weet misschien, dat deze vraag altijd weer aan de orde komt in het gesprek met Israël. De joodse theologen betrekken dit hoofdstuk doorgaans op het volk Israël: het volk Israël zou die Knecht des Heeren zijn. Een knecht, een volk, dat moet lijden, de eeuwen door. De Bijbel zelf wijst een andere weg. Want we horen in Handelingen 8 de kamerling uit Morenland vragen: Van wie zegt de profeet dit? Van zichzelf, of van iemand anders? En dan lezen we: beginnende van die Schrift verkondigde Filippus hem Jezus! De Heere Jezus wordt in Jesaja 53 gepredikt als het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegdraagt.

Van Gods kant

In vers 10 wordt het lijden van Christus helemaal gezien van Gods kant. De Heere Zelf gaat in het gericht. Het behaagde de Heere Hem te verbrijzelen. Wat een heerlijk Evangelie. Niet ik, maar Hij... Ik heb het verdiend door mijn zonden om verbrijzeld te worden. Maar nu wil Hij, die weg gaan... Niet ik, maar Hij! En dan valt het op, dat er twee keer over het behagen, het welbehagen van God wordt gesproken. En dan gaat het om Gods eeuwig

voornemen. Gods eeuwig voornemen om zondaren zalig te maken. Het woord welbehagen betekent geen willekeur. Neen, alles is gericht op dat heerlijke doel: de eer van Zijn Naam.

Daarom roept de Heere zijn Zoon om Middelaar te zijn. Want de schuld moet worden verzoend. En dan lezen we, dat de Heere Jezus bereid is, om te doen, wat wij niet kunnen en niet willen. Hij stelt Zijn ziel, Zijn leven, tot een schuldoffer. En dat blijft niet zonder vrucht. Omdat Christus Zichzelf gegeven heeft tot in de dood, daarom kan het welbehagen van God door Zijn hand gelukkig voortgaan. Het heilsplan van God loopt niet stuk bij de dood van Christus. Want het wordt Pasen: Hij zal de dagen verlengen. Als Overwinnaar over zonde, satan en dood, staat Hij op uit de dood. Het wordt Hemelvaartsdag en Pinksteren. De verhoogde Christus zendt Zijn dienstknechten uit om overal het Evangelie te verkondigen, en gemeenten te stichten. Dat betekent het, als hier staat: Door Zijn hand. Door Zijn dienst. Door Zijn werk.

Dus niet door onze hand. Ja zeker, de Heere gebruikt wel mensen in Zijn dienst. Dat is Zijn genade, dat Hij zondige mensen wil gebruiken. En dan mogen we elkaar opwekken, om trouw te zijn op de plaats en in de taak, die God ons geeft. Bezig blijven in gehoorzaamheid aan het Woord van God. En toch, de zaak van Gods Koninkrijk gaat niet voort door onze hand, maar door Zijn hand. Door de hand van de verhoogde Koning zal het voorspoedig doorgaan. Ondanks alle verzet, ook in onze tijd.

Breed verzet

Als we iets over dat verzet willen zeggen, kun-

nen we dicht bij huis blijven. Want dat verzet leeft in ons eigen hart. Want ik wil in feite niet van genade leven. Ik wil het zelf doen. Mezelf handhaven. Een godsdienst naar eigen smaak en snit. Beste vrienden, als de Heilige Geest u er iets van laat zien, dan kun je schrikken van jezelf.

En ook na ontvangen genade, moet je met Paulus belijden: ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Maar dan mag ik u wijzen naar Jesaja 61. In Christus is het jaar van het welbehagen des Heeren angebroken, om alle treurigen te troosten. Door Zijn sterke hand wordt mijn verzet gebroken, en kom ik op de knieën terecht. Aan de voeten van de Heere Jezus. Om verzoening te vinden door Zijn bloed. En dan komt er verwondering over het welbehagen Gods in Christus. En dat voor mij!

Maar hoe dan verder? Want als God een mens bekeert, dan wordt je verzet wel gebroken. Je wilt niet meer verder op de oude weg. En toch is er altijd weer de zonde. Maar Hij laat niet los, wat Zijn hand begonnen is. Hij maakt Zijn werk af. Zijn hand zal u leiden, en eenmaal zal Zijn hand u opnemen in de hemelse heerlijkheid. Om u dan eeuwig te verwonderen over het welbehagen Gods in Christus.

Maar nu mogen we dit woord ook nog verder doortrekken. Het is ook een bemoediging voor Gods kerk, de tijden door. En ook vandaag. Wat is de tegenstand van satan groot. We denken aan de moeilijke situatie van Gods kerk in Noord-Korea en in verschillende Moslim-landen. Ondanks het lijden, dat onze broeders en zusters moeten doormaken, gaat de Heere door met Zijn werk. En zo is het ook in ons eigen land. Het verzet neemt toe. Je mag nog wel christen zijn voor jezelf, maar je moet het niet teveel laten merken. Belediging van een moslim wordt eerder opgemerkt, dan dat een christen beledigd wordt. De druk van buiten wordt al maar sterker.

Vrees niet

Ook binnen de kerkelijke gemeenten is de satan bezig als een briesende leeuw. Wat een vervlakking en onkunde bij velen. In vele gezinnen is een stuk ontwrichting, omdat men veel te veel langs elkaar heenleeft, en soms na jaren nog uit elkaar gaat. En ik zou ook de moderne media kunnen noemen. De mo-

gelijkheden via internet. Mannen, die achter het scherm verslaafd raken aan pornografie, en ongemerkt aan een nieuwe relatie begin-

nen, zonder één stap buiten de deur van hun huis of kantoor te doen. En wanneer je dat allemaal op je in laat werken, kun je bevreesd worden. Wat zal er van mijn kinderen en kleinkinderen worden. Maar dan wil de Heere Jezus ons vanmiddag bemoedigen. En dan gebruikt Hij ook dat woord welbehagen: Vrees niet, gij klein kuddeke, want het is des Vaders welbehagen aan u het Koninkrijk der hemelen te geven. Dwars door alle afbraak en tegenstand heen, gaat het toch van overwinning tot overwinning. Want het welbehagen zal door Zijn hand gelukkig voortgaan. Hier in Nederland en onder alle volken op de aarde. Ook onder Israël. Want de Heilige Geest zal leven brengen in de dorre doodsbeenderen (Ezechiël 37). Ook het volk van Gods Verbond zal buigen voor Christus, hun Zaligmaker, om te leven uit Zijn genade. En zo komt Gods welbehagen tot Zijn doel. Want hoe het ook zal gaan in de wereld, eens komt de Heere Jezus terug. En dan zal er een grote schare staan voor de troon van God, om hem de eer en de lof toe te brengen: Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen.

Een persoonlijke vraag geef ik u mee: Zult u bij die grote schare zijn? Er is ook de verschrikkelijke mogelijkheid, dat je verzet blijft bieden. Maar wie aan Christus voorbij gaat, en wie Zijn verzoenend bloed afwijst, die heeft geen toekomst. Dan zult u nog voor eeuwig omkomen onder Zijn straffende hand. Daarom, laat het anders worden. Hij steekt vandaag Zijn hand reddend naar u uit! Geef dan je leven in Zijn hand. Want de Heere betoont Zijn welbehagen, aan hen, die nederig naar Hem vragen (Ps. 147 : 6).

DS. A. GOEDVREE

Hooglied 8 : 1-14

In de voorgaande hoofdstukken hebben we de bruid en de Bruidegom mogen volgen op het pad van hun liefde - over grote hoogten, van schoonheid en verlangen, maar ook door diepten, van onbedachtzaamheid en daardoor van gemis. Toch kwamen de wegen van bruid en Bruidegom weer bijeen, ineen. Nu, in hoofdstuk 8, gaat het vooral om de gezamenlijke liefde, en het gezamenlijke gesprek. Wat ons veel leert over de omgang van de gelovige met Christus, in de binnenkamer van geloof, hoop en liefde.

Vers 1 - 4

We vinden de geliefden dicht bij elkaar. De bruid spreekt tot Hem. Ze zou wel willen dat haar Geliefde was als haar broer. Het kan ons wat verwonderen, maar achter deze woorden ligt het verlangen om ongestoord dicht bij elkaar te kunnen zijn. Immers, als broer en zuster zou er geen enkele verdenking zijn. De bruid verlangt er naar op 'straat haar Geliefde te kussen, zonder veracht te worden'. Als we dit doortrekken, dan ontdekken we hierin het verlangen van de gelovigen, om ongestoord dicht bij hun Heiland te zijn, zonder de verachting van de wereld. Tegelijk is er het verlangen om 'op straat Hem te kussen', oftewel om in het leven van elke dag Hem lief te hebben, te belijden en te dienen.

Het is opvallend, dat meermalen de bruid spreekt over haar moeder. We lezen de wens dat haar Geliefde 'de borsten van haar moeder zou zuigen' (als een broer), maar ook lezen we van het verlangen om haar Beminde te brengen in het 'huis van haar moeder', het teken van de intieme plaatsen van het leven. De gelovigen verlangen er naar dat Christus binnenkomt in de meest persoonlijke lagen van het leven. De bruid vertelt daarbij van twee doelen. Ten eerste, om te leren van de

Bruidegom, Zijn onderwijs te ontvangen- aan Zijn voeten. Ten tweede, om Hem te geven 'specerijwijn en het sap van granaatappelen'. De Bruid wil geven aan Hem de vreugdewijn van de vruchten die zij heeft voorgebracht. De Kerk verlangt er naar om door Christus onderwezen te worden door Zijn Woord en Geest, en om Hem te geven de vruchten van de dankbaarheid: vreugde in gebed, vreugde in de praktijk van het leven voor Hem!

Maar, vooral is er het verlangen dat er mag zijn de omhelzing. Innig, met Zijn linkerhand onder haar hoofd, en Zijn rechterhand om haar heen. Het is de omhelzing waarbij de Bruidegom Zich over Zijn bruid heen strekt, als voorportaal van de innige gemeenschap. De Kerk verlangt ernaar dat Christus Zijn liefde haar zal betonen, waarbij ze zich overdekt mag weten met alles van haar Bruidegom, Zijn Persoon en Zijn werken.

Zo verzucht de bruid tot de dochters van Jeruzalem, haar vriendinnen - opnieuw - dat deze liefde niet gekunsteld opgewekt kan worden, maar ze moet eerlijk en oprecht zijn.

Vers 5

De Bruidegom spreekt: 'Wie is zij, die daar opklimt uit de woestijn, en liefelijk leunt op haar Liefste. Onder de appelboom heb Ik u opgewekt, daar heeft u uw moeder met smart voortgebracht, daar heeft zij u met smart voortgebracht, die u geboort heeft'. Hoewel de uitleg nog wel eens verschilt over wie hier spreekt, toch lijkt het mij de Bruidegom te zijn. Hij vraagt - speels en beminnelijk - naar wie de bruid is: opkomend uit de woestijn van doodsheid en dorheid, steunend op de genade van haar Liefste. Ze hoeft slechts het zuchtend te beamen. Het geloof zucht het haar na: ik kom uit de woestijn van zonde en van dood, maar 'lieflijk leunend op Christus', word ik daaruit weggeleid. De Bruidegom

licht het nader toe. De appelboom is teken van uitzonderlijke genade: daar heeft Christus Zijn Bruidskerk opgewekt tot een nieuw leven. Ook hier wordt weer de moeder genoemd. Het is de Kerk der eeuwen, die met smart de gelovige(n) 'baart'. Het werk van de Kerk is soms 'smartelijk', omdat het een werk tegen vlees en bloed in is. Door de dwaasheid van de prediking, en door de verborgen werkingen van de Heilige Geest 'baart' de 'moederkerk' de gelovigen. Daarin is dus 'moederlijke pijn' te ontdekken...

Vers 6 en 7

De bruid spreekt van de liefde. Zij verlangt ernaar dat zij als een onuitwisbaar teken (tatoëring) geplaatst wordt op het hart en de arm van de Bruidegom. Op Zijn hart, opdat Zijn innerlijk op haar gericht zal zijn. Op Zijn arm, opdat Zijn daden verricht worden voor haar. De gelovigen zijn als de Borstlap gebonden op het hart van de Hogepriester. Ook zijn de werken van Christus gericht op Zijn Kerk: Zijn machtig arm beschermt de vromen.

Opmerkelijk zijn dan de zinnen die gewijd worden aan de liefde. Het gaat hier om de liefde van hen beiden tesamen. De liefdesband van de Bruidegom en de bruid is sterker dan de dood – die door niets en niemand wordt tegengehouden, en jaloerser dan het graf – die nooit loslaat wat ze te pakken heeft. Dat hier liefde en dood en graf dicht bij elkaar liggen, is meer dan een aangrijpende beeldspraak: het voert ons langs Goede Vrijdag en Pasen! Waar de liefde van Christus sterker dan de dood en het graf bleek te zijn. Ook brandt de liefde als vurige kolen, als vlammen des Heeren – zoals die branden op het altaar der verzoening – vuur van toorn en liefde.

Vele wateren kunnen die liefde niet uitblussen, geen zeeën van zonden, geen rivieren van schuld. Wat een troost voor de gelovige, als de stroom van ongerechtigheden weer de overhand op hen hadden. Opmerkelijk zijn ook de woorden vers 7b: ook het materiële kan de liefde niet overstemmen. Daar ligt ook een belangrijke les voor deze materialistische tijd.

Vers 8 – 10

De Bruidegom en bruid zijn samen, toch

blijft ook de bruid denken aan de ander. Ze spreken in de eenheid van 'wij', maar het gaat hier om het zusje van de bruid. Ze is nog geen volwassen vrouw, maar de bruid denkt ook over haar toekomst, en spreekt daarover met haar Bruidegom. Het is het teken van de Bruidskerk, die zorg draagt voor het heil van anderen: vooral denken we aan de nieuwe generaties, maar ook aan zending en evangelisatie. Er zijn er zo velen, die behoren tot de Bruidskerk, de 'gestalte' hebben, maar bij wie ontbreken de tekenen van geestelijke volwassenheid. De Bruidegom weet raad: als zij gegroeid zal zijn tot een muur (sterk door het geloof), dan zullen wij (Bruidegom en bruid!) een paleis van zilver op haar bouwen, en bij de open deur haar beschermen met cederen planken. Wonderlijk, de volgende generatie zal ook weer door Gods genadeverbond doorgroeien in geestelijke volwassenheid, tot een geestelijk geloofspaleis, beschermd tegen de gevaren van de wereld.

Dan vindt de bruid vrijmoedigheid om van zichzelf te spreken. Zij is gekomen tot die geestelijke volwassenheid: tot een muur van geloof, hoop en liefde, met de volgroeide tekenen van bekoorlijkheid en aantrekkelijkheid. Juist in die gestalte van volwassenheid is zij de ware Sulamith – wat betekent: zij die in de vrede woont, of zoals hier één 'die vrede vindt'. De Kerk verlangt naar geloofsgroei en geestelijke volwassenheid, om zo aantrekkelijk te zijn voor Christus. En hoe meer vrijmoedigheid ze krijgt in Christus, hoe meer die geloofsvolwassenheid zichtbaar wordt.

Vers 11 en 12

Een wat moeilijk plaatsbaar gesprek, deze tekstwoorden. We gaan er van uit dat de bruid hier spreekt. Ze spreekt over de wijngaard van Salomo, die 'veel rijkdom voortbrengt' (Baal-Hamon = heer van de overvloed). Deze wijngaard wordt verzorgd door 'hoeders', die de opbrengsten afdragen, waarbij het blijkbaar gaat om kapitalen. Sulamith heeft haar eigen wijngaard, maar de opbrengst daarvan is ook voor Salomo. Maar, ze spreekt er ook over dat een deel voor de hoeders is. De exacte uitleg is moeilijk. We gaan ervan uit, dat de bruid en Bruidegom de wijngaard beheren, die verzorgd worden door hoeders, die de opbrengsten afdragen, maar die er zelf ook rijk van mogen leven. Het is een beeld van de Kerk

van Jezus Christus, waar Christus en de gelovigen samen zorg voor dragen, en die ook rijk opbrengt. De ambtsdragers in de kerk mogen ook daar rijk uit leven – zij genieten mee van de opbrengst.

Vers 13 en 14

Woorden ter afsluiting van dit liefdeslied. Blijkbaar moeten de geliefden nog een moment van elkaar gescheiden worden, maar het ziet alles uit naar de volle gemeenschap op de huwelijksdag. De Bruidegom zegt tot Zijn bruid, dat ze vooral mag vertellen aan haar 'metgezellen' – de dochters van Jeruzalem – van de liefde. Maar, vooral – uitstrekkend naar de toekomst toe – laat je stem aan Mij horen. Het is Christus die oproept tot getuigenis van het leven met

Gelijkenis tien meisjes - Kom tot het feest!

Hem, maar die ook zo graag de biddende, lovende, belijdende en roepende stem van Zijn Kerk hoort. De bruid mag het beantwoorden, tevens met woorden van verlangen. Dat haar liefste haastig zal terugkomen, zoals een herenjong snel en gracieus voortgaat. De bergen van de specerijen zien op de grote verdiensten van Jezus Christus. Mirre, Aloë en Kassie zijn bekende specerijen: profetisch, priesterlijk en koninklijk gaat Jezus Christus Zijn weg – snel en gracieus – naar de eeuwige toekomst toe, van de volle gemeenschap van Hem en Zijn Bruidskerk. Zo eindigt het Hooglied van de liefde in het 'Maranatha! Kom, Heere Jezus, ja kom haastig!'

Hier beëindigen we de Bijbelstudies over het Hooglied. We hebben uitvoerig mogen stilstaan bij een bijzonder rijk Bijbelboek. We moesten telkens weer de stof beperken, maar de belangrijkste lijnen zijn getrokken. Wat is Gods Woord wonderbaar schoon en rijk! Enkele zaken die niet (genoeg) aan de orde zijn gekomen is de relatie tussen het Hooglied, Israël en de Kerk (de Bruidegom is dan de HEERE, en de bruid Israël). Ook de relatie tussen man en vrouw in het huwelijksleven bleef onderbelicht. Het

Hooglied vraagt om lezing en herlezing. Geve de Heere Zo genadig Zijn zegen ook over deze studies.

Gespreksvragen:

1. 'Meer van Christus!' Dat jubelt de Kerk in de eerste verzen. Herkennen we dat in ons persoonlijk leven, en ook in het kerkelijke leven van onze tijd? Trek de lijnen van deze verzen eens verder door.
2. Met 'smart brengt de Moederkerk de Bruidskerk voort'. Hoe zien wij die smart in onze tijd? Laten we dan vooral denken aan de 'geestelijke smart' rondom het geloofsleven door de generaties heen.
3. Wat betekent de liefde in het geloofsleven?
4. Dit hoofdstuk spreekt ook over de 'kleine zuster', de nieuwe generatie. Hoe gaan wij in onze tijd om met de nieuwe generaties? Welke plaats hebben zij in de Gemeente, en vooral: welke plaats hebben zij in ons gesprek met Christus?
5. Het Hooglied eindigt 'met een eschatologische hoop'. Kennen wij deze hoop nog, als het verlangen om straks voor eeuwig met Christus te zijn?

Trouw aan je roeping

1 Corinthhe 7 : 7–24

Ds. W. WESTLAND

In dit hoofdstuk schenkt Paulus ruime aandacht aan het christelijk huwelijk. We zagen in de eerste verzen, dat hij wijst op wederzijdse liefde en verantwoordelijkheid voor elkaar. Nu gaat hij daar nog mee verder. En dan komen ook andere punten naar voren: het Verbond van God, de besnijdenis en ook de werk-situatie. Wees trouw op de plek, waar God je gesteld heeft. Blijf trouw aan je roeping!

Beter trouwen dan branden (vers 7–9)

Paulus voelt voor zichzelf het huwelijk niet als noodzaak. Hij heeft er geen last van, dat hij ongetrouwd is. Integendeel, hij ziet het als een mogelijkheid, om heel zijn leven in de dienst van God te stellen. En dat gunt hij ook aan anderen. Maar hij beseft heel goed: ongehuwd kunnen blijven is een gave. In het Grieks staat hier het woord „charisma”. Dat betekent: genade-gave. De Heere geeft aan een ieder zijn eigen gave. De één om ongehuwd te blijven. De ander om te trouwen. En dat tekent de Kanttekening van de Staten-Vertaling hier aan: om het huwelijk in eer en matigheid te gebruiken. Dat heeft ook te maken met de voortgang van Gods Koninkrijk: als God het geeft, kinderen op te voeden in de vreze Gods. Zo mag een christelijk gezin een levende cel zijn binnen de gemeente. Een kerkje in de kerk.

In vers 8 spreekt Paulus de ongetrouwden en de weduwen apart aan. Zij hoeven het huwelijk niet speciaal te zoeken. Je leven kan toch een goede bestemming krijgen in de dienst van God. Maar heb je de gave van de onthouding niet, dan kun je beter gaan trouwen. Want, zegt Paulus in vers 9, het is beter te trouwen, dan te branden. Wat wordt hiermee bedoeld? Deze uitdrukking wordt nogal eens gebruikt voor jonge mensen. Beter wat eerder

trouwen, dan een gedwongen huwelijk. Toch is dat niet de eerste betekenis van deze tekst. Het vloeit er wel uit voort. Als ouders moet je het huwelijk van je kinderen niet te lang tegenhouden, bij voorbeeld om financiële redenen. Beter is het om maar tijdig om te zien naar woonruimte e.d.

Bij het „branden” mogen we denken aan het vuur van de begeerte. Het verlangen naar een huwelijk houdt je zo bezig, dat het je als het ware verteert. Het doet je geloofsleven schade, en je zou nog bij de Heere vandaan raken. En dan zou de uiterste consequentie zijn, dat je eenmaal zult branden in het helse vuur (v. Bruggen). Als het je zo bezig houdt, zoek dan een eerlijke weg om te komen tot een huwelijk.

Niet scheiden (vers 10–13)

Doch de getrouwden... Nu wordt een andere groep aangesproken. In Corinthhe waren mensen, die dachten: als je christen wordt, dan kun je niet meer verder leven met een man of vrouw, die heiden blijft. Paulus geeft hier enkele richtlijnen. Hij valt daar bij terug op het woord van de Heere Jezus: gebied niet ik, maar de Heere. Het kan een verwijzing zijn naar Mattheüs 19. Zolang er geen sprake is van overspel, niet scheiden. Ben je toch bij de ander weggegaan, blijf dan alleen, zodat de mogelijkheid tot verzoening open blijft. Helaas laat men in onze tijd in de gesprekken over echtscheiding de mogelijkheid tot verzoening maar al te vaak liggen. Lieten we ons maar meer leiden door het Woord van God, dan zou er nog veel goed kunnen komen, wat nu helemaal stuk lijkt te zijn.

Maar voor de anderen... Paulus bedoelt in vers 12 een huwelijk van een christen met een ongelovige. Dat kwam zo in de dagen van de Heere Jezus niet voor. Daarom spreekt hij nu op eigen gezag: zeg ik, niet de Heere. Maar

Paulus spreekt wel met apostolisch gezag, namens zijn Zender.

Als je - hoe verschillend je beiden ook bent - in vrede met elkaar kunt leven, dan hoeft je elkaar niet te verlaten. En dan valt Paulus terug op de ruimte van Gods Verbond.

In Christus geheiligd (vers 14 en 16)

Wanneer een man of vrouw christen geworden is, dan mag hij of zij leven in het licht van Christus. Maar dat licht valt ook over je vrouw, je man, en ook over je kinderen. Geheiligd, zo lees ik in vers 14. Dat wij zeggen: apart gezet. Toch onttrokken aan de duisternis van het heidendom. Want het licht van Christus is sterker dan de duisternis van satan. Neen, dat wil nog niet zeggen, dat een ongelovige man zalig wordt, omdat hij een christen-vrouw heeft.

Persoonlijke bekering is nodig. Maar Christus roept ook hem of haar om te komen tot het licht. En het verbond van God strekt zich ook uit naar de kinderen in zo'n gemengd huwelijk (zie ook Genesis 17 : 7 en Handelingen 2 : 39). De kinderen van een christen-vader of -moeder zijn niet meer onrein. Ze staan niet meer in de heidense levenssfeer, maar ze zijn ook apart gezet en bestemd voor de dienst van Christus. Daarom mogen zulke kinderen ook gedoopt worden, om zo een teken en zegel van Gods Verbond te ontvangen. In zo'n geval kan alleen de gelovige vader of moeder het ja-woord geven.

Nu gaat Paulus in vers 15 nog een andere situatie bespreken. Stel nu, dat een ongelovige man of vrouw zelf weggaat, omdat ze niet meer met een christen willen leven. Wat dan? In zo'n geval hoeft de broeder of zuster niet alleen te blijven. Ze zijn niet meer dienstbaar. Niet meer gehouden aan de huwelijks-belofte. Ze mogen hun weg in vrede gaan.

Maar als de ongelovige man of vrouw blijft, moet je zelf als christen niet gaan scheiden. Want je kunt voor die ander nog tot zegen zijn. Een middel in Gods hand tot zaligheid. Daar kunnen soms jaren overheen gaan. Te denken valt aan de vader van Augustinus, die eerst een brute heiden was. Maar door het gebed en de liefdevolle toewijding van zijn

vrouw Monica is hij toch op latere leeftijd tot geloof gekomen. (zie ook 1 Petrus 3 : 1 en 2). Let wel, het gaat hier om een bestaand huwelijk. Deze tekst wordt ook wel door jongeren gebruikt om een verkering met een ongelovig iemand goed te praten. Maar het huwelijk is doorgaans geen Evangelisatie-middel. Je ziet zo vaak het omgekeerde gebeuren. Of een jarenlange geestelijke eenzaamheid. Wat is het nodig om dit als vader en moeder duidelijk met onze kinderen te bespreken.

Trouw aan je roeping (vers 17-20)

Nu zet Paulus zijn opmerkingen over het huwelijk in breder verband. Christen-zijn betekent niet de orde van je leven omver werpen. Maar in de situatie, waarin God je gesteld heeft, christen zijn. Als christen wandelen. Je mag weten, dat je geroepen bent door de Heere: in het huwelijk, ook al is dat met een ongelovige, en ook als het gaat om de besnijdenis. Als je besneden bent, dan hoeft je dat niet ongedaan te maken. Dat gebeurde in die dagen wel bij Griekse Joden. In de heidense sportscholen schaamden ze zich zich voor hun besnijdenis, en lieten dat door een medische ingreep ongedaan maken.

Maar wanneer je niet besneden bent, hoeft je dat als christen niet te doen. Alsof je dan meer aangenaam voor God zou worden. Laat je niet door Joodse voorschriften binden (zie ook Fil. 3 : 2-8). Het gaat uiteindelijk niet om deze uiterlijke zaken, maar om de onderhouding van Gods geboden. De besnijdenis is niets, tenminste na de dood van Christus. Want Zijn bloed heeft gevloeid, en daarom mag nu de Doop bediend worden. En het gaat nu om de gehoorzaamheid aan Zijn wil.

Zo mogen we als heiden-christen en Joden-christen samen gemeente zijn om samen de Heere te dienen.

Vrij gelaten, toch dienstknecht (vers 21–24)

Wat voor het huwelijk geldt, en voor de besnijdenis, dat geldt ook voor de werk-situatie. Paulus is er niet op uit om de sociale orde omver te werpen. In die dagen waren er vrijen en slaven. Gelukkig is na eeuwen de slavernij afgeschaft, maar zover was het toen nog lang niet. Sommige slaven dachten de vrijheid te krijgen als ze christen werden. Denk b.v. aan Onesimus, de slaaf van Filémon. Neen, zegt Paulus, een ieder moet blijven in de situatie, waarin God je heeft gesteld. Zie het als een roeping van God, om daarin trouw te zijn. En dan hoef je als slaaf jezelf niet minderwaardig te voelen. Want in de christelijke gemeente mogen er geen standen zijn. Denk er goed over na: Tegenover de maatschappelijke gebondenheid als slaaf, staat de vrijheid in Christus. Door het geloof een vrij-gelatene van de Heere. Geen dienstknecht meer van de satan, geen slaaf meer van de zonde. Kennen wij ook die vrijheid in Christus?

Wat nodig, dat wij met ons gebonden leven tot Christus te toevlucht nemen. Hij werd gebonden, opdat Hij ons zou ontbinden (zie het Avondmaalsformulier).

Toch begrijpt Paulus wel, dat het slaven-bestaan lang niet gemakkelijk is. Daarom zegt hij in vers 21: als je vrij kunt worden, maak daar gebruik van. Wellicht heb je dan meer gelegenheid om bezig te zijn in de dienst van God.

Maar dan bekijkt Paulus het ook van de andere kant: ben je een vrij man, dan hoef je je niet te verheffen boven de slaven. Laat er in de christelijke gemeente geen stands-verschil zijn. Want al is een christen in het maatschappelijk leven vrij, je bent toch een dienstknecht van Christus. Neen, dat is geen harde slavendienst, maar we blijven wel gebonden aan Zijn dienst. Daarom hoeft de één zich niet meer te voelen dan de ander: Gij zijt duur gekocht. Paulus houdt hier het beeld van de slavernij even vast. Slaven werden met geld gekocht. Christus heeft Zijn kerk gekocht met de hoge prijs van Zijn bloed. Vrij gekocht van schuld en straf. Hij heeft de prijs betaald aan Zijn Vader. Hij heeft voldaan aan Gods heilig recht. Daarom mogen schuldige zondaren vrij uit gaan. En dat betekent ook vrijgekocht van satan's heerschappij. (zie antwoord 1 van de Catechismus). Dan hoef je ook geen dienstknecht van mensen te zijn in de christelijke gemeente. Je niet laten leiden door menselijke voorschriften, maar door het Woord van God. (zie ook Galaten 5 : 1).

Het laatste vers is nog een duidelijke onderstropping: Blijf in je roeping. Wees trouw op de plek waar God je heeft gesteld. Een belangrijke hint, ook voor onze tijd. We leven in een tijd van haast en verwarring. Velen zijn ongedurig en ontevreden over de situatie, waarin ze leven. Maar de Heere roept ons om trouw te zijn. En dan mogen we de laatste twee woorden van vers 24 niet vergeten: bij God. Voor Zijn aangezicht leven. In zijn gemeenschap. Ook in het dagelijks leven niet zonder God, maar bij God. En dat leven met God is zo goed. Hij is zo'n goede Meester. Hij weet wat we elke dag nodig hebben. Met de Heere kunnen we elke dag verder: van kracht tot kracht.

Gespreksvragen:

- 1) Vergelijk vers 10 en vers 12. Heeft het woord van Christus meer gezegd dan van het woord van Paulus? Zie ook vers 40.
- 2) Wat zegt dit gedeelte over huwelijk en echtscheiding?
- 3) Wat betekent de uitdrukking: nu zijn uw kinderen heilig? (vers 14)
- 4) Heeft vers 14 ook iets te zeggen over de kinderdoop en de belofte van de ouders?
- 5) Waarom is de doop in plaats van de besnijdenis gekomen? (zie vers 19)
- 6) Wat wil vers 24 ons leren? Maar dat concreet voor onze tijd.

Van de voorzitter...

Ds. W. WESTLAND

Gouda

Op een stralende zaterdagmiddag kwamen we in het gebouw van de Driestar bijeen voor onze Huishoudelijke Vergadering. We mogen terugzien op een goede samenkomst. Drie bestuursleden werden met grote meerderheid van stemmen herkozen. We danken u voor het vertrouwen, dat u ons gaf. Met Gods hulp hopen we ons de komende tijd weer in te zetten voor onze Mannenbond. Het verslag van de secretaris en penningmeester roept geen vragen op. Wel was er bij sommige leden behoefte om te reageren op het voorstel tot Statuten-wijziging. Het bleek een motivatie van hun tegenstem. Na de pauze werd de uitslag van de stemming bekend gemaakt: 150 voor en 36 tegen. Daarmee is de Statuten-wijziging een feit. Na enkele readactionele aanpassingen, zal aan iedere vereniging een exemplaar worden toegezonden.

Graag wil ik benadrukken, dat de grondslag van onze Hervormde Mannenbond niet veranderd is, en dat we ons Hervormd blijven noemen. Op die grondslag kunnen we samen verder, al is er soms hier en daar verschil van gedachte.

We waren blij, dat er voldoende tijd overbleef voor het mooie onderwerp van ds. van Dijk. Het ging over het werk van de Heilige Geest in ons persoonlijk leven. We mochten stil worden voor Gods aangezicht, en we werden gewezen op het enige fundament van onze zaligheid: het middelaarswerk van Christus. ds. A. Goijert sloot de vergadering rond kwart voor vijf. De collecte gaf een mooie opbrengst: € 491,65. Daarvoor onze hartelijke dank. We hopen elkaar weer te ontmoeten op de Bondsdag, D.V. 29 oktober in Putten.

Bijbelstudies

In dit nummer vindt u de laatste bijbelstudie

over het Hooglied. We willen ds. A. Goedvree bedanken voor zijn inzet, en we hopen, dat de studie in dit Bijbelboek de liefde tot de hemelse Bruidegom, Jezus Christus heeft aangewakkerd.

We hebben ds. L. Schaafsma uit Baarn bereid gevonden, om met ons het boek Prediker te behandelen. De eerste Bijbelstudie vindt u in het nummer van juli/augustus. Verder heeft het bestuur aan mij gevraagd, om nog een seizoen door te gaan met de eerste Corinthebrief. Inderdaad nog stof genoeg voor een goede bespreking op uw mannenvereniging. Onze bede is, dat de Heere dit alles wil zegenen voor uw persoonlijk leven, en uw roeping in gezin, kerk en maatschappij.

Jubileum

Onze oud-voorzitter en erelid ds. H. Visser mocht op 12 april gedenken, dat hij 40 jaar geleden in het ambt werd bevestigd. Verschillende gemeenten mocht hij dienen, en maakte ook deel uit van het Hoofdbestuur van de Gereformeerde Bond. Maar in die 40 jaar heeft hij ook een heel aantal jaren leiding gegeven aan onze Mannenbond, eerst als bestuurslid, later als voorzitter. Hij trok een duidelijke lijn vanuit de Schrift en de Gereformeerde belijdenis-geschriften, maar kende ook de bewogenheid en liefde voor het geheel van de kerk. We feliciteren ds. Visser en zijn vrouw van harte met dit jubileum, en we bidden hem toe, dat hij ook in de avond van zijn leven nog tot zegen mag zijn in Gods Koninkrijk.

Tenslotte

Een hartelijke groet aan u allen, ook mede namens de andere bestuursleden.

Ds. P.J. TEEUW

Het Filioque

Een moeilijk woord. Ik kan me voorstellen, dat velen dit woord niets zegt. Om de betekenis van dit woord te begrijpen moeten we de geloofsbelijdenis van Nicea erbij opslaan. We lezen in die geloofsbelijdenis: 'En (ik geloof) in de Heilige Geest, die Heere is en levend maakt, die uitgaat van de Vader en de Zoon'. Over deze uitspraak is sinds eeuwen onenigheid tussen de kerken van het Westen en die van het Oosten. Met het filioque wordt dus bedoeld, dat de Geest niet alleen uitgaat van de Vader, maar ook van de Zoon. Deze belijdenis ten aanzien van de Geest was slechts een van de oorzaken, want er waren ook allerlei andere factoren in het spel, die leidden tot een definitieve breuk tussen de kerk van het Westen en die van het Oosten in 1054. De kerk in het Oosten wil alleen weten van de Geest die uitgaat van de Vader en niet ook van de Zoon. De kerk in het Westen hield aan beide vast, in navolging van Augustinus. Dus die uitgaat van zowel de Vader als van de Zoon.

Een moeilijke vraag is: wat wordt er onder dit uitgaan van de Vader en de Zoon bedoeld? Eigenlijk schiet ons verstand hier tekort om dit te begrijpen. We geloven, dat de Schrift openbaart 'dat' de Geest uitgaat van de Vader en de Zoon, maar niet 'hoe'. Op een voor ons niet te doorgronden wijze gaat de Geest uit van de Vader en van de Zoon.

Maar is dit nu zo belangrijk? Toch wel. Want als de Geest alleen als de Geest gezien wordt die van de Vader uitgaat, dan krijgt de Geest een zekere zelfstandigheid ten opzichte van Christus. Maar wat houdt de Bijbel ons voor? De Geest is de Geest van Christus. De ontkenning van het filioque verhindert de oosters-orthodoxe kerken recht te doen aan het werk van de Geest als de Geest van Christus. Wat zie je dan ook in veel oosters-orthodoxe kerken? Een mystieke vroomheid die los staat

van Christus, waarin men door de Geest onmiddellijke gemeenschap heeft met de Vader.

Heeft het filioque ook voor ons nog actuele betekenis? Ik las daarover in een artikel van dr. A.N. Hendriks (te lezen in zijn boek 'Die in alle waarheid leidt') het volgende: 'De belijdenis van het filioque krijgt in onze dagen nieuwe actualiteit door de groei van de pinkstergemeenten en de invloed van de charismatische beweging. Beide kennen een grote aandacht voor de Heilige Geest en leren een 'doop met de Heilige Geest' als iets dat op het tot geloof komen moet volgen. Dit is het 'meerdere' van de Geest, een ervaring die als iets extra's na en in zekere zin los van de geloofsverbondenheid met Christus wordt gezien'. Hendriks vraagt dan: 'Is deze 'doop met de Heilige Geest' een beleving die haar bron vindt in de Geest, of door de Geest in Christus? Kan men het geloven in Christus beschouwen als een poort die de weg opent naar het ontvangen van 'het meerdere' van de Geest? Wordt zo het werk van de Geest niet verzelfstandigd en is het hier nog de Geest van Christus die ons met Zijn gaven siert?'

Kortom, het filioque kan er ons voor bewaren, dat we het werk van de Geest gaan losmaken van het werk van Christus. Want de Heilige Geest gaat van Hem uit. Hij neemt het uit Hem, Hij verheerlijkt Hem. Maar we behoeven voor het gevaar van verzelfstandiging van de Geest niet alleen naar charismatische kringen te kijken, de hand kan ook in eigen boezem. Ook onder ons kan een vroomheid voorkomen, waarin de Geest onmiddellijk leidt tot de Vader, los van Christus. Dat is niet de Bijbelse vroomheid. Niet de Geest zegt: 'Ik ben de Weg tot de Vader'. Maar Christus. Ook wij moeten dus oppassen om het werk van de Geest los te maken van Christus. Daarom blijft de belijdenis dat de Geest uitgaat van de Vader én de Zoon toch actueel, ook voor ons!

Waar herken ik het werk van de Heilige Geest aan? (1)

Referaat Huishoudelijke Vergadering jl. 9 april

Ds. J. VAN DIJK

1) Ik dacht wel: „past dit onderwerp op een Huishoudelijke Vergadering?” Ik bedoel: de Huishoudelijke Vergadering is bedoeld om allerlei zaken met elkaar door te speken die betrekking hebben op het functioneren van de Mannenbond. Het gaat om verkiezingen van hoofdbestuursleden, jaarverslag, het financiële verslag en niet te vergeten de statutenwijzigingen. Dan zouden we beter kunnen spreken over de kerk en de positie die we daar in innemen. Of hoe houden we elkaar vast in deze tijd. Maar hebt u ook wel eens gedacht: „ik ben lid van de Mannenbond, we zorgen dat alles goed loopt, we hebben onze Bijbelstudies, praten er over, maar leef ik er nu uit, wat doet het met mij, ben ik iemand die dat Woord niet missen wil en kan en hoe weet ik dat dan? Want we kunnen ons druk maken over huishoudelijke zaken en dat is niet onbelangrijk. Fijn, dat het kan met elkaar. Maar we moeten onszelf niet vergeten. Het is een list van de duivel om ons druk te laten zijn met allerlei zaken en ondertussen onszelf vergeten. Daarom dacht ik dat het goed zou zijn om ook stille tijd te hebben met elkaar vanmiddag. Om met een onderwerp bezig te zijn, dat het geloofsleven raakt: ben ik een levend lid van de Kerk van God (met een hoofdletter K) en hoe weet ik dat of ben ik dat niet en hoe komt dat dan?

2) Dan is de vraag: waar herken ik het werk van de Heilige Geest aan? Denk aan het geloof, waar het om draait. We maken onderscheid tussen tijdgeloof, historisch geloof, wondergeloof, wat allemaal zo dicht tegen het ware geloof aan zit en toch niet het ware geloof is. Daartegenover wat het echte geloof wel is. Laten we onze Bijbel er bij nemen en dat we daarin lezen met elkaar. Want de Heilige Geest werkt door het Woord van God.

Dat is Zijn gereedschap. Ik denk aan Romeinen 10 vers 17 en aan 2 Petrus 1 vers 19. De laatste tekst gaat over het profetische Woord en we doen er goed aan, dat we daar op acht slaan. Dus als het om bekering en geloof gaat, geeft de Heilige Geest een Bijbelse bekering en het bijbelse geloof. Een Bijbelse bekering wil zeggen: die in de Bijbel terug te vinden is. Ik bedoel niet als een kopie-bekering, dat het bij ons net eender gaat als bij Paulus, die op de grond viel en niet meer kon zien en vroeg: wie bent U? wat wilt U dat ik doen zal? Het gaat niet om de bijverschijnselen, om zo te zeggen. Maar om de inhoud van de bekering. Dat is altijd hetzelfde: ons oude leven dat we het doel om tot Gods eer te leven missen, loslaten en een nieuw leven met God beginnen; het is door de stem van God geroepen worden uit de dood van zonde en afkeer en vijandschap van God: sta op uit de dood, o zondaar. En je stáát op, in Gods kracht. Denk daar voor uzelf over na: is er een breuk met mijn oude leven (dat kan een werelds leven zijn of een godsdienstig leven) en is de Heere Jezus Christus voor mij alles geworden, heb ik Hem ontmoet als mijn Zaligmaker, heb ik mij aan Hem toevertrouwd als een 100% zondaar, die een 100% verlossing van de Heere Jezus Christus begeerd? Daar draait alles om. Maar hoe zit het als iemand zegt: „ik geloof toch wel dat ik een kind van God ben”. Waarom gelooft u dat? Omdat ik het voel, ik leef er toch naar, het maakt me blij. Dat kan ons hart ons ingeven of niet? Want we willen graag iets voelen en dan geloven we het en voelen we het ook. Maar waar is dat op gegrond? Het is de duivel en ons eigen hart eigen, dat ze ons graag geruststellen buiten Gods Woord om. Maar wat ons eigen hart ons ingeeft, dat kan zo weer weg zijn. Daar kan zoveel tegen in gebracht worden door de duivel, die ons gerust stelt buiten Gods Woord om en vervolgens in verwarring

brengt door er van alles tegen in te brengen: u kunt nooit geen kind van God zijn, want dan zou u dit wel doen en dat niet meer doen. Daar gaan we dan.... Dat doet de Heilige Geest, Die zorgt, dat ik daar geen rust in vind en er niet op vertrouwen kan. Dat ik met wat mijn hart mij ingeeft terug moet naar het Woord van God. Want niet wat mijn eigen hart zegt, maar wat God zegt, dat is beslissend. Dat doet de Heilige Geest, Die opent het Woord van God voor mij en daarmee het werk van de Heere Jezus Christus, hoe Hij een volkomen offer voor mijn zonden heeft gebracht. Daar sta ik dan...wat mijn eigen hart mij ook ingeeft, daar kan ik niets mee, maar ik roem in het onfeilbaar Woord van God. Ik denk ook aan wat we allemaal herkennen als we te maken hebben met ernstige ziekte en dan komt er een Bijbeltekst in je gedachten: Psalm 42 vers 5. Dat o zo bekende vers: „maar de HEER' zal uitkomst geven, Hij Die 's daags Zijn gunst gebiedt, 'k zal in dit vertrouwen leven". Maar vraag dan wel door: „kent u de inhoud ervan?" We kunnen op ons gevoel afgaan en op de melodie en op de mooie woorden over uitkomst, die we graag willen horen als we ziek zijn. Daar kan ons eigen hart gebruik van maken om ons rust te geven buiten de Heere Jezus Christus om. Wat doet de Heilige Geest? Die zorgt, dat de inhoud van het vers duidelijk wordt. Hoe? Dat er een lijn gelegd wordt naar het werk van de Heere Jezus Christus en dat er om Hem uitkomst is. Want voor Hem was er geen uitkomst op het Kruis van Golgotha, voor mij wel: uitkomst voor onze zondes Schuld, maar ook dat we op de Heere vertrouwen mogen en dat Hij uitkomst kan en wil en zal geven in dit leven. We worden teruggeworpen op het Woord. En u hebt het misschien wel eens meegemaakt, dat u bezoek had van een vriend en u vertelde dat u een sterfgeval meegemaakt had in de familie. Dat was heel aangrijpend, u kon er niet van slapen en u besepte dat het heel dicht bij kwam, u bent er ernstig mee bezig. En dat uw vriend zei: „ik denk dat de Heilige Geest met u bezig is, want als u zo daarmee bezet bent, dan hebt u dat niet van uzelf". Dat gaf u een geruststellend gevoel. Maar dat duurde een paar weken en toen hoorde u een dominee preken. Die had het over uw situatie: over mensen die onrustig zijn vanwege een ernstig sterfgeval en de dominee had het over Kain, die onrustig was en zijn

zonde inzag, overtuigd in zijn geweten dat hij gezondigd had tegen de Heere. Maar Kain ging uit, staat er, van Gods aangezicht, Hij liep weg bij God vandaan. Toen werd u weer onrustig: „dat kan bij mij ook zo gaan". Inderdaad, want het werk van de Heilige Geest is niet om de mensen over het hoofd te aaien, dat ze al aardig op weg zijn als ze verontrust zijn over hun zonde en wakker liggen dat ze sterven moeten en zo niet voor God kunnen verschijnen. Nee, de Heilige Geest maakt onrustig. Ik gun u uw teksten en versjes en dat u er mee bezig bent, maar waar brengt het ons? Het zal ons nooit rust geven, want de Heilige Geest brengt ons aan de voeten van Jezus' kruis. Daar wil Hij ons hebben en werkt Hij naartoe. Dáár ontvang ik rust, ziende in geloof op Jezus Christus, want in Hem ontmoet ik mijn Zaligmaker. Een wonderlijke rust: in Jezus Christus is ons hart gerust, al kan het weer heel onrustig worden er om heen, vooral als ik zie wie ik ben en blijf en als ik denk aan mijn sterven. Toch rust in Jezus Christus, dat is het werk van de Heilige Geest. En daar moeten we op letten, ook op de Mannenverenigingen. Dat moet en mag onze intentie zijn, want wie weet dat het werk van de Heere Jezus Christus de enige Bron van zaligheid is en dat we in Hem voor God kunnen bestaan, dan beseffen we: dat gunnen we elkaar. Maar in deze weg: de weg van Gods Woord, want de Heilige Geest verheerlijkt de Heere Jezus Christus en dat moeten wij ook doen.

(Wordt vervolgd)

Verslag van de Huishoudelijke Vergadering

DHR. M. POST

Op zaterdag 9 april werd de jaarlijkse Huishoudelijke Vergadering voor de 5^e maal gehouden in de aula van de Hogeschool de "Driestar Educatief" te Gouda. De voorzitter, ds. W. Westland, heette de afgevaardigden van 71 verenigingen hartelijk welkom. M.k.a waren de afgevaardigden uit Oene, Rijssen, Snelrewaard en Wierden. De aula was gevuld door ongeveer 130 mannen uit het hele land van Arnemuiden tot Rouveen.

Ter opening werd gezongen Psalm 119 : 3, hierna ging de voorzitter voor in gebed. De Bijbel werd geopend bij Jesaja 53. Op deze zaterdag vlak voor de 6^e lijdenszondag stond de voorzitter stil bij de woorden uit het 10^e vers "En het welbehagen des Heeren zal door Zijn hand gelukkig voortgaan." De voorzitter zei o.a. "Het welbehagen des Heeren gaat voort door Zijn hand., niet door onze hand. Het werk gaat door ondanks het vele verzet in deze tijd, ook verzet in eigen hart. Er is geen toekomst voor hen die aan deze hand voorbij gaan, maar welgelukzalig zijn zij die door Zijn hand zich laten leiden." Het openingswoord wordt in onze Hervormde Vaan volledig opgenomen. Aansluitend werd gezongen Psalm 147 : 6.

Hierna kwam het jaarverslag van de secretaris, ds. J. van Dijk, aan de orde. Enkele punten lichtte hij toe bij het reeds geplaatste verslag in het maartnummer van de Hervormde Vaan. De secretaris pleitte voor een actie "ledenwerving." Alle verenigingen, afgevaardigden, werden opgeroepen in deze de hand aan de ploeg te slaan. Groei in de breedte is prachtig, groei in de diepte kan niet gemist worden. N.a.v. het jaarverslag werden geen vragen gesteld.

De penningmeester, dhr. C. van Oosterom, was weer in ons midden op deze vergadering ondanks zijn zwakke gezondheid. Ook hij geeft een toelichting bij de exploitatie-

rekening 2010. Een voordelig saldo van € 2.299 mag aan de afgevaardigden voorgehouden worden. Verschillende factoren hebben daartoe geleid: Een toename in het aantal leden, minder reiskosten van de bestuursleden (carpolen), minder onkosten Hervormde Vaan. Ook enkele tegenvallers: Collecte Bondsdag was lager, ook de onkosten voor de streekvergaderingen waren hoger. De leden van de kascontrolecommissie deden op 16 maart 2011 hun werk. Alle stukken waren nagezien en in orde bevonden. Deze commissie bestond uit de leden W. Blankenspoor (Lunteren) en A.E. Bakkenes (Ederveen). Eerstgenoemde bracht mondeling verslag uit en stelde voor het bestuur, met name de penningmeester, te dechargeren. De kascontrolecommissie werd hartelijk dank gezegd voor haar werk. De nieuwe kascontrole commissie werd benoemd, n.l. de verenigingen uit Ede en Lunteren.

Bij het agendapunt "mededelingen" werden de scribenten bekend gemaakt voor de Bijbelstudies seizoen 2011-2012. Ds. L. Schaafsma te Baarn behandelt het boek Prediker en onze voorzitter ds. W. Westland vervolgt, op verzoek van het bestuur, de brief van Paulus aan de gemeente van Corinthe. Het thema voor de Bondsdag 2011 luidt "Ik geloof in God de Vader." Hierover hopen te referen ds. M. Klaassen te Sliedrecht en ons oud-bestuurslid ds. R.W. de Koeijer te Putten.

Uit de uitslag van de verkiezing hoofdbestuursleden bleek een groot vertrouwen voor het huidige bestuur. Alle aftredende bestuursleden, ds. J.H. Lammers, ds. E. de Mots en ds. W. Westland, werden met een grote meerderheid van stemmen herkozen. Zij namen hun herbenoeming aan. De tegenkandidaten ds. A. Goedvree, ds. A. Snoek en ds. G.C. de Jong worden ook via ons blad, dank gezegd voor hun bereidwilligheid om zich kandidaat te stellen. We zongen Psalm 93 : 1 en

4. Tijdens het zingen werd de collecte gehouden, deze bracht € 491,65 op.

Hierna volgt het agendapunt "Statutenwijziging." De voorzitter geeft vooraf een korte toelichting waarom een statutenwijziging noodzakelijk is. De kerkelijke situatie is veranderd, de spelling van onze taal stond niet stil, ook bepaalde activiteiten binnen de bond zijn verdwenen of kregen een andere naam. Uit de open gesprekken met de plaatselijke besturen kwamen geen nieuwe suggesties naar voren, ook uit het gesprek met de Gereformeerde Bond niet. Het contact met het Moderamen van de HHK leverde niets op. Aan alle verenigingen werd een inventarisatielijst gezonden. Hieruit bleek dat slechts 50 leden tot de HHK behoren. Het aangeboden pakket "statutenwijziging" is ook getoetst door mr. D.G. van Vliet. De vergadering stemt in met het voorstel van de voorzitter om in een later stadium de redactionele opmerkingen aan te passen. Het gehele pakket zal in stemming gebracht worden. Voor de stemming krijgen een drietal afgevaardigden de gelegenheid te reageren op hun verzoek. Het zijn dhr. H.J. van het Goor (Streeksecretaris Nunspeet), dhr. W. den Besten (Schoonhoven) en drs. H. Buitink (Ede). De plaatsnamen van de aanwezige verenigingen worden door ds. J.P. Nap afgeroepen. Er zijn 68 verenigingen die een geldige machtiging voor de vergadering hebben ingeleverd. Mondeling maakt de gemachtigde kenbaar de beslissing "voor of tegen" van de plaatselijke vereniging. Na de pauze wordt gezongen Psalm 43:3, daarna werd de uitslag bekend gemaakt. Er zijn 186 stemmen uitgebracht, waarvan 150 voorstemmen en 36 tegenstemmen. De statuten kunnen nu gewijzigd worden want twee/derde van de ter vergadering vertegenwoordigde verenigingen heeft dit besloten overeenkomstig artikel 15 van de statuten.

Hierna hield ds. J. van Dijk een referaat: "Het werk van de Heilige Geest in ons persoonlijk leven." De voorzitter bedankte hem voor dit tere onderwerp dat met grote aandacht werd beluisterd.

In de rondvraag kwamen nog enkele zaken naar voren. De naam van onze periodiek behoeft niet gewijzigd te worden. Er werd opgemerkt dat er een verschil bestaat in het aantal stemmen uitgebracht bij de bestuursverkiezing en bij de stemming "statutenwijziging." Hoe kan dat? Alle verenigingen mogen hun

stem uitbrengen bij de bestuursverkiezing (ook opsturen), maar bij de statutenwijziging alleen door overlegging van een machtiging en aanwezigheid. De vergrijzing kwam ook weer even ter sprake. Er werd gevraagd naar het "eigene" van de Mannenbond. De voorzitter verzoekt de vragensteller en aan ieder lid een aantal onderwerpen in te zenden waarover in ons blad geschreven kan worden. Op verzoek van een der verenigingen is er een wijziging aangebracht in de colofon van de Hervormde Vaan. Een lid dringt aan om in het gebed te volharden voor land en volk in deze bewogen tijd waarin wij leven. De voorzitter bedankt de regelingscommissie, alle aanwezigen voor hun komst naar Gouda. Deze goed verlopen vergadering werd afgesloten met een slotwoord door ds. A.D. Goijert n.a.v. Openbaring 22 : 16-21. Op de eerste en op de laatste bladzijde van de Bijbel wordt gesproken over de Heilige Geest. Die Geest laat ons niet alleen, Hij leidt ons leven, Hij spoort ons aan het Woord te onderzoeken. Na het dankgebed werd nog gezongen Psalm 130 : 3 en 4.

De voorzitter sluit de vergadering.

Veenendaal, april 2011.

Overlijdensbericht

*Welgelukzalig is hij, die den God Jacobs
tot zijn hulp heeft, wiens verwachting
op de Heere zijn God is.
Psalm 146 : 5*

Met droefheid geven wij u kennis dat de Heere uit dit leven heeft weggenomen ons lid

GERARD DE GRAAF

in de leeftijd van 75 jaar.

We denken in dankbaarheid terug op zijn betrokkenheid tijdens de verenigingsavonden.

De Heere vertrooste zijn vrouw en zijn nabestaanden.

Bestuur en leden van mannenvereniging
"David" te Nijkerkerveen

14 april 2011.